

Aczél Géza

KÉTSZER SZÁZ

egy vers lábjegyzettel

ADY ENDRE LAKOMÁJÁN

Barátaim – nyálazhattok
a Messiás régen halott
nem veti nagy szemét hátra
nem tekint a Hortobágyra

Lába gyökér csontja kéklik
szájában vak titok érik
nem borogat az asztalon
nyálazhattok – az Úr halott

Romlásból már nem szó álmot
bús szeleknek új világot
nem idéz meg roppant lantja
kóstolhatja ki akarja

Forgassátok – proletár volt
csettintsetek – nagy lator volt
nevezzétek szentnek lángnak
lomha szárnyú apró bátrak

Csak legyen már minél messzebb
korhadjon el ne nevesse
tört fogait csattogtatva
ajtót rúgva ki a papja

Ordítva a bitang bálon
meddig ér a magyar átok
lógó hajjal űzve fázva
rárogyva egy kis csukára

Köpenyét a sárban húzva
káromkodva kivadulva
jaj közepén meg ne álljon
Vátesz itt ne kiabáljon

Mert eltörrik minden pohár
s felröppennek a lakomán
ragadozó szürke népek
felfalói a szívének

A fentebbi versnek kétszer van köze az Ady-centenáriumhoz. 1977-ben, Ady születésének 100. évfordulójára írtam, egy Miskolcon tartott JAK-émlékülés ösztönzésére. Eredeti szándékom az őszinte tiszteletadás volt, olyan időkben, mikor nemzedékem már egyre radikálisabban kezdte bontogatni a kor érdes kultúrpolitikájának korlátait. S ehhez bő szellemi táplálékot szolgáltatottak a zseniális életmű felől érkező költői áthallások. Magam végül ezt a lázadó attitűdöt avantgárd élményeimben vittem tovább, így versem kiadatlan maradt. Ady halálának 100. évfordulójához közeledve némi aktualitása talán ma is értelmezhető.